

el temps

Protestem energicament de l'agressió que ha estat víctima un Diputat català, a Madrid

COMENTARIS

La revetlla de Sant Joan

Era en el transcurs de la passada revetlla que, passejant per l'ampla avinguda de nostra estació, embolcallada en aquella hora quieta amb el misteriós mantell d'eixa nit voluptuosa de començament d'estiu, remembrava l'encís d'aquelles nits de Sant Joan, de pocs anys endairera, (enc que em pareixin remotament llunyanes) d'aquelles nits úniques a l'any cantades per poetes i prosistes.

Aquelles nits plenes de color, amarades de l'alegria, de l'alegria de joves i noies que a bandades i xisclant com ocells, molts d'ells amb mànega de camisa i espartenyia, arremengades de braços elles, s'escampaven per carrers i places competint aquí amb les estridències de qualque manubri desafinat, celebrant més enllà l'espiguel de les gralles, acompanyant més ençà amb sos cants discordes algun motiu popular executat per un fonògraf al Transvaal o enmig les fresques frondositats del Mas Miquel, al compàs monòton de l'aigua cristallina; i tot això després d'haver sentit el nostre jazz-band tradicional, format per les campanes, les gralles dels gegants i dels xiquets i la música a la sortida de completes; d'haver vibrat a l'unísson de mil altres cors contemplat els castells; d'haver-se, potser, socarrimat un xic saltant esbojarradament les fogueres de nostres carrers i places.

Remembrava aquelles nits bullicioses, particularment encisadores, deliciosament barroeres si voleu, i les comparava amb la d'enguany, un nombre de la sèrie de les que s'hauran celebrat arreu de Catalunya, fredes, encarcarades, amb la gent més encarcarada encara, afilerada matemàticament al volt d'un envelat, sense gosar-se a moure per no fer-se malbé l'habillament, dansant mecànic i simiescament a la diem-ne als acords d'uns sons estranys, que ens feren venir mantes vegades a la memòria significatives escenes de Trader Horn.

No és pas això el que requereix una revetlla de Sant Joan, i el poble suprem jutge en aquestes coses prou va demostrar-ho fent el buit a actes que estan bé altres dies, però que resten desplaçats en el marc de la festa de les fogueres. Cal reaccionar per imprimir a les revetlles de Sant Joan

futures aquell caràcter típic de festa de barri, bullanguera, alegre, plena de vida i exuberant de joventut; d'aquella nit per essència i excel·lència d'aquella edat primera de la vida que passa i no torna, que els petits daleixen i els vells recorden amb melangia; d'aquella nit que és tot un poema d'ulls brillants i cabelleres a l'aire, de galtes fresques i de llavis vermells entreoberts per la rialla, de donzelles enamorades i donzells de cor encès, de mirades i xiuxiueigs i papers amb receptes misterioses, dansant damunt l'aigua nerviosa del bassí d'una font.

La nit de la festa del foc que en temps llunyans els druides degueren trametre a nostra roça, que tot cristianitzant-la no li ha acabat de treure un cert regust pagà, festa del foc encès en les places, festa del foc que abranda els esperits em pareixia més catalana que cap altra.

I em pareixia més catalana, perquè em recordava el foc de l'ideal patri que es manté viu en la llarga revetlla de dos segles del Sant Joan de demà i em pareixia sentir l'esperit d'En Maragall incitant-nos a fer les fogueres ben altes, perquè es vegin de Ponent i de Llevant en totes les terres occitanes.

Tots la passarem en vetlla al costat dels focs més alts; perquè es parlin uns amb altres com llengües de l'Esperit Sant.

Avui no me'n sembla tant de catalana la nostra festa, i és per aquest estandarditzament modern que treu a les persones i a les coses el clàssic tipisme que és el seu millor encís.

Es d'esperar que els organitzadors de nostres festes es faran més càrrec del que exigeix la nit de Sant Joan, i ens prepararan revetlles més nostres, que és com dir més catalanes i més típicament vallenques. Una revetlla ben àgil, es bojarradament jove, sense encarcaraments estrangers, piruetes guinyolesques i harmonies (?) exòtiques a ultrança.

Sana alegria dels cors desbordant-se pels llavis, pels ulls, per tots nosaltres, i un xic de santa bogeria que entre fogueres i músiques, tot fent-nos oblidar per uns moments els mals de cap de cada dia, sia l'esplai característic i exclusiu (perquè no?) d'aquesta raça nostra que estima i avança, treballa i canta donant-se les mans.

R. C.

ELS ESPORTS

FUTBOL

C. D. Santa Coloma 2 Sempre Avant 2

El dia de Sant Joan i al Camp de la Xamora tingué lloc un partit de futbol entre els equips que encapçalen aquestes ratlles.

De bon començament es vegè que fora un partit molt disputat donat l'anivellament de forces dels dos equips.

Quasi tota la primera part fou d'un fort domini avantista, que fruit del mateix aconseguiren els dos gols que els valgué l'empat.

A la segona part els Colomencs es reanimaren un bon xic, posant la meta avantista alguns cops en perill.

Faltan 20 minuts per a acabar-se el partit i en un aldarull a la porta avantista que el porter i el mig ala no s'entenen ho aprofita l'extrem colomenc per assolir el primer gol.

Poc temps després el mateix extrem fa un magnífic centre que aprofita un devanter per aconseguir l'empat.

Del equip Colomenc el que causà millor impressió fou el porter ben secundat pels defenses que amb la resta de l'equip efectuaren un partit discret.

L'equip local tingué la part flaca en els defenses que en tot el partit estigueren bastant desacertats.

En canvi la davantera feu un bon partit ben ajudat pels mitjos; que amb un xic més de sort a xutar a gol, el resultat no s'hauria pas quedat amb l'empat.

El porter, malgrat els dos gols no tingué lloc de lluir les seves facultats.

L'arbitratge corregué a carrec d'en Manero, fent ho a satisfacció d'ambdós equips.

**

Regiment d'Infanteria de Tarragona 3 Sempre Avant 0

El passat dimecres, diada de St. Pere, tingué lloc al Camp de la Xamora un partit de futbol entre els esmentats equips.

Comença el partit amb un marcat domini avantista però sense poguer arribar, a la meta militar.

Tornen a atacar i Espanyol recolleix la bala xutant molt ben dirigit al angle, el gol

semblava imminent i Mañer d'una magnífica estirada desvia la pilota a corner.

Els militars reaccionen i obtenen el primer gol per mediació de Pascual.

Amb un gol a cap els avantistes proven algunes escapades però la mala sort en el xut i la bona actuació de Mañer fan que siguin ineficaces, acabant la primera part amb el resultat mateix.

A la segona part fou ja d'un domini més igualat.

Són varies les cornes tirades contra la Peña i en una s'aprofita per aconseguir el segon gol.

Avancen els locals i Llagostera centra i Viladoms d'un magnífic xut envia la bala a la porta amb tan mal encert que ana a tocar al cantell del pal, malversant-se una altra ocasió per marcar.

Falten pocs minuts per acabar-se el partit i en Magrinyà d'un xut creuat aconseguix el tercer gol.

Sota l'arbitratge d'en Manero els equips s'arregleraren com segueix:

R. Infanteria: Mañer, Valls, Lecha, Navarro, Pujol, Tàrragona, Morros, Senen, Pascual, Magrinyà i Climent.

Sempre Avant: Cart, Farrando, López, Català, Navarro, Vailverdú, Llagostera, Jau-mejoan, Viladoms, Espanyol i Folch.

Amb tot i el resultat tres a zero, no fou un partit de complet domini dels visitants. Cal tenir en compte, que alguns components de l'equip militar són destacades figures, figurant-hi elements del Reus, Gimnàstic i del València, elements, que donaven una superioritat molt crescuda als visitants.

Però, deixant a banda aquests comentaris, fou un bon partit, tant pels vençuts com pels vencedors.

Deslluiren un xic el partit alguns accidents portats pel mateix joc, però, sortosament lleus.

En l'equip militar tots feren el seu comès amb bastant encert, sobresortint la tasca de Mañer, Climent i Valls.

En l'equip local, flaquejà un xic l'ala esquerra de la davantera, perdent-se per desencert en el xut.

M. G.

CLINICA QUIRURGICA

DEL

Dr. ENRIC GUASCH

Metge operador de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla de Tarragona
Ex-metge de l'Hospital Clínic i ex-alumne intern de l'Hospital de Ntra. Sra. del Sagrat Cor de Barcelona

Tractament de les malalties quirúrgiques - Operacions
Habitacions confortables i higièniques construïdes expressament per a casos quirúrgics, amb calefacció i aigua corrent, calenta i freda.

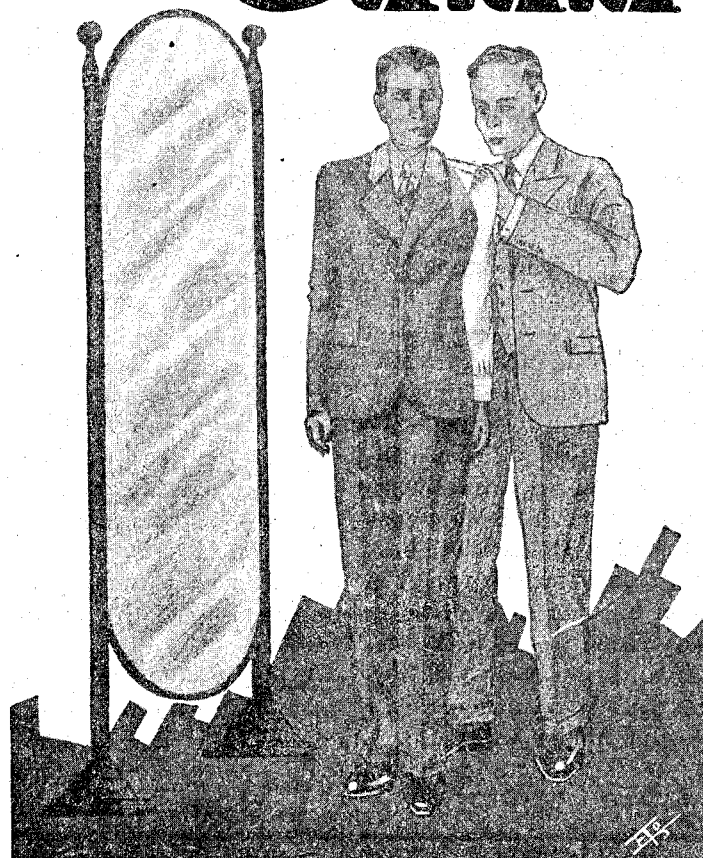
Material portàtil per a operacions a domicili

TARRAGONA

Carrer Girona (cantonada Rambla 14 Abril)

Consulta: Rambla 14 Abril, 25. - Pral.
De 11 a 12 i de 3 a 5. - Festius de 10 a 12
: : Telèfon núm. 169. B. : :

FASTREDIA Català

SANT ANTONI, 36 - VALLS

NOVIS - MOBLES - NOVIS

Mireu pels vostres interessos.
Necessiteu amoblar el vostre pis?
Senyora, vol reformar la seva casa?

Aquí trobarà el que vostè necessita a preus molt limitats, per ésser de construcció pròpia i anar de fabricant al comprador.

MOBLES DE TOTES CLASSES

A. CLAVÉ, 25

Enfront de la Plaça del Quarter
VALLS

Propagüeu EL TEMPS

